

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1595. usque ad annum 1600

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1773

VD18 90118677

§. 91. Jaurinum a Cæsareis obsessum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67263](#)

Sæcul. XVI.
A.C. 1597.

§. XCI.

Jaurinum a cæfareis obfessum.

Thu. 1.e.
Struv. tom. 2.

Capta hac urbe Maximilianus Archidux die decima tertia Septembri cum suo exercitu Jaurinum contendit, hancque urbem obsidione cinxit: cum vero Turcæ ad primum occursum urbem erumperent, cæfarei longius, incautius que abrepti, atque ad ipsa mænia penetrantes a circumfusa Turcarum multitudine profligati sunt, imo ipse metu Vincensius Gonzaga Mantuæ Dux, qui Pontificiis copiis præerat, cum circa mænia exiguo comitatu stipatus equitaret, ab dubio captus fuisset, nisi Colonitus tempestive ad volans ipsum discrimini subduxisset. Interea obfessi intra urbem haud procul ab illa porta, quæ Albam Græcam dicit, tam altum erigebant aggerem, ut continua tormentorum explosione haud leve obsidentibus damnum inferrent: haud tamen minor erat Cæfareorum industria in parandis ad obsidionem necessariis; omnium enim sedulitas eo intenta erat, ut fossæ, valla, aggeresque festinato opere exciterentur. Palfius, ut hostem forte ad obfessorum auxilium accurrentem profligaret, cum suis Budam versus exurrebat, obviosque ducentos Turcas ad internectionem delevit, cum opima præda

ip

in castra reversus: inde vero ad majora tentanda animatus, aucto suorum numero in quodam campo inter Vicegradum, & Pesthum Janissaros Jaurino opem laturos adoritur, eosque ad prium impetum fugientes usque ad Tartarorum castra insequitur, ipsosque Tartaros securitatis fiducia sopitos cædit, castrisque exuit, necnon præter ingenitum prædam plurimos Christianos a Turcis captos libertati restituit: insuper Bernesteinius arcem prope Sancti Martini cœnobium, quod sanctum Pannoniæ Montem appellant, oppugnare molitur, e quod Turcæ, qui eo loco validum tenebant præsidium, assiduis excursionibus plurimos in captivitatem abduxissent, qui tamen suis viribus diffisi arce relicta in proximam sylvam afferunt. Interea per exploratores nuntiabatur, quod Mahometes Bassa cum toto exercitu Jaurinum versus contenderet, eapropter Maximilianus Archidux, cum resistendo impar esset, obsidionem solvit, variis impedimentis, ne hosti usui essent, incensis, quo comperto turcæ ex urbe erumpentes, ægros, aliosque, qui lentius incedebant, aggrediuntur, pluresque ex illis vel crudeliter trucidant, vel captos abstrahunt: inde vero Maximilianus trans Danubium Comorram versus die vigesima

Sæcul.XVI.
A.C.1597.

*Spond. hō
ann. n. 18.*

Sæcul. XVI
A.C. 1597.

quarta Septembris receflit, Turcis interrim ad Tatam, seu Theodatam castam metantibus, urbemque in opposita Danubii ripa Australi sitam cingentibus Præerat huic urbi nuper recuperata Christophorus Veida, qui nullam strenui Belliducis partem prætermittens crebras hostium oppugnations fortiter repreflit: cum autem Turcæ cuniculis jamjam actis validius arcis propugnaculum evertiffent, habito prius Belliducum confilio cum suis præfidiariis, qui numero trecenti erant, clam die secunda Octobris noctis beneficio egressus Danubium versus contendit, urbemque vacuam Turcis reliquit. Hoc tamen longe molestius Christianis accidit, quod interim Persarum Legati cum Turcis pacem firmaffent.

§. XCII.
Temesvaria irrito conatu a Sigismundo Bathorio obfessa.

Harræus an- Postea Maximilianus Archidux, qui in
nal. Brab. adversa Danubii parte subsiftebat,
P. 535. promotis castris Watziam descendit, Turcis autem Pesthensi urbi appropinquantibus, arce deserta, flaminisque absumpta, ad borealem Danubii oram Strigonio oppositam retroceffit. Sub idem tempus Sigismundus Bathorius Transylvaniæ Princeps die duodecima

Se.